

Sagen er, at vi allerede har vedtaget den én gang, men på grund af indsigelse fra Europa-Kommissionen er den aldrig trådt i kraft.

Nu har loven, der tidligere blev kaldt lov nr. 445 og endnu før nr. 58, så vidt jeg da husker, fået en udformning, der er spiselig for Kommissionen.

Et vigtigt element i loven er, at elselskaberne får lov til at involvere sig i aktiviteter i udlandet med en samlet investering på en milliard kroner, hvorfor loven i elværkskredse har fået øgenavnet »milliarden«. Vi synes i Socialdemokratiet, at det er helt rimeligt, at de danske elselskaber får mulighed for at tage del i den internationale udvikling inden for energisektoren. Udenlandske selskaber har jo lov til og vil i stigende grad få mulighed for at operere på det danske marked, efterhånden som gennemførelsen af det indre marked skrider frem også på energiområdet.

Det er velkendt, at de danske elselskaber på grund af velformulerede krav fra lovgivningsmagtens side har udviklet en meget avanceret teknologi med hensyn til energiproduktion med høj effektivitet og en høj grad af skånsomhed over for miljøet. Det ville være absurd, hvis elselskaberne ikke fik lov til at komme ud på markederne. Vi har faktisk en udmærket vare, de kan tilbyde, og der er jo ikke noget i vejen for, at de kan samarbejde med private firmaer; det ville faktisk være unaturligt, hvis de ikke gør det.

Vi ser frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Peter Hansen-Nord (V):

Først må jeg sige, at demokratiet selvfølgelig er en anelse i fare, når man om onsdagen forelægger en, om jeg så må sige, elverdenens grundlov og lader den førstebehandle to dage efter om fredagen. Det tjener ikke ministeren til ros, når det drejer sig om en så omfattende lovgivning, som vi her har med at gøre, og som for to år siden gav anledning til lang debat, lange møder og forsøg på at dissekere det udviklede og tekniske, der ligger i denne lov.

Men da det er nogenlunde kendt stof for os, der beskæftiger os med det til hverdag, har vi nået at skimme lovforslaget inden behandlingen her, og jeg kan sige til ministeren, at jeg har fundet nogle uoverskuelige ting i det. Jeg opfatter lovforslaget sådan, at vi står i en situation, hvor man forsøger en midterlovgivning i forbindelse med den problematik, at vi har koncessionerede selskaber med tilladelser og dermed visse for-

pligtelser på vej over i en liberaliseret øget konkurrence på elproduktion og eldistribution i verden.

Det er det, der gør denne lov indviklet, for, som jeg sagde, der er gode ting i den, men der er lige så mange uafklarede ting, og derfor ved jeg ikke, hvor meget vi kan få svar på i dag. Jeg vil i hvert fald bede om, at det udvalgsarbejde, der nu skal følge, får den tid, der skal til, til at analysere konsekvenserne af lovforslaget.

Og så kan man jo spørge, hvorfor Hansen-Nord beder om det – for det er jo rigtigt, som hr. Henning Gjellerod sagde i sit indlæg: Nu står vi med en lovgivning, som allerede er notificeret. Forslaget foreligger, og som det foreligger, er det notificeret.

Jeg kan have nogen tvivl om, hvor meget dette parlament kan komme med ændringer og omformulere tekst og mening, uden at vi skal turen til Europa-Kommissionen om igen, så det kan godt være, at det er spild af den tid, der måtte blive brugt på det. Jeg håber ikke, det er tilfældet, for der er stadig væk efter min bedste overbevisning mange uoverskuelige ting i lovforslaget.

Der nogle meget stærke og store bemyndigelser til ministeren. Jeg ikke kan se eksempler på, hvad omfanget er, og derfor har jeg ikke nogen jordisk mulighed for at vurdere, hvad dette lovforslag egentlig får af konsekvenser.

Vi har tidligere ved forslag til ændring af loven – det var lovforslag nr. L 238 for et par år siden, lige da SEAS-sagen kom frem – diskuteret meget i forbindelse med de sideordnede aktiviteter. Her må jeg i hvert fald sige, at der er nogle gode ting. Det er netop, hvad Venstre og De Konservative forlangte dengang, at det skal være selvstændige selskaber med skatter imellem moderselskabet og de selskaber, der kan gå ind i sideordnede aktiviteter.

Men alligevel er der på dette område igen nogen uoverskuelighed med hensyn til, hvad det er for sideordnede aktiviteter, og hvad det er for en konkurrence, de kan komme ud i med andre selskaber. Man beskriver det oven i købet sådan, at det er tilfredsstillende, hvis bare det hviler i sig selv – det står der i forslaget. Hvad er det for en konkurrencesituation, hvor nogle kan leve af, at tingene bare hviler i sig selv? Jeg kan ikke som erhvervsmand leve af at drive en virksomhed, der bare hviler i sig selv. Der skal være et overskud.

Allerede her har vi altså nogle problemer i forbindelse med tredjepartsfinansiering, som